

ZÁ•KEĀ~NĀ• ZBRAĀ† - JED 1.

PondĀ•lĀ-, 26 bĀ™ezen 2018

Jsem na chalupĀ. Jaro sem ještĀ nedorazilo. SnĀhu všude plno. Na bĀĀky to ale není, tak mám Ā•as se prohrabovat starými zápisky, kdy mnou vládl fenomén novinaĀ™iny. Náhoda tomu chtĀla, kdyĀ narazím na poznámky k Ā•lánku „ZákeĀ™ná zbraĀ^ – JED“. ZaĀ•iná slovy Sokrata k jeho Ā¾ákĀ™m: „ZasvĀtíte-li svĀj Ā¾ filozofii, nemusíte se bát smrti.“

VzápĀtí vypil pohár s odvarem jedovatého bohlavu. ÚĀ•inek – paralyzuje dýchací svalstvo a pĀ™ivodí smrt. Sokrates tak zemĀ™el udušením pĀ™i plném vĀdomí… Jak víme, vĀhlasný filozof byl té dobĀ v Athénách tribunálem odsouzen na smrt za „neuznávání státem uznávaných bohĀ, zavádĀní nových boĀ¾stev a kaĀení mládeĀ¾e." Hrdý a stateĀ•ný Sokrates jed vypil bez nátlaku, aby mohl odejít v míru a pokoji, obklopen svými blízkými. P.S. obĀalobĀ, která stála Sokrata Ā¾ivot, byl i Ā•lánek o zavádĀní nových bohĀ. Sokrates opravdu nazval hlas svého vnitĀ™ku bohem a nazval ho daimonion. Tento hlas pak mĀĀ ĀlovĀka provázet celým Ā¾ivotem a radit mu, jak se v nĀkterých situacích zachovat. Velký filozof tedy zemĀ™el kvĀli nepochopení (nebo nechtĀní pochopit) svých spoluobĀanĀ - a samozĀ™ejmĀ politice. Jeho nejslavnĀjším výrokem je urĀ•itĀ slavné "Vím, Ā¾e nic nevím." Toto se vykládalo rĀznĀ, zjednodušenĀ se dá Ā™íci, Ā¾e Sokrates zjistil, Ā¾e ĀlovĀk nemĀĀ¾e vĀdĀt všechno, a Āím moudĀ™e více si to uvĀdomuje. Další slavný výrok zní "Poznej sama sebe!" Tím chtĀl filozof upozornit, Ā¾e nejvíce bychom mĀ znát své vlastní nitro a svĀj daimonion a aĀ¾ poté zkoumat jiné a okolní vĀci. O jeho hádavé a hašteĀ™ivé Ā¾enĀ XantipĀ se toho napovídalo aĀ¾ moc...

Tisíce, moĀ¾ná statisíce, reĀ¾imĀ™ Āi mocným jednotlivcĀ™ nepohodlných lidí v historii naší civilizace, to štĀstí nemĀlo. Byli úkladnĀ zavraĀdĀní rozliĀnými jedy. Je doloĀeno, Ā¾e pĀ™ed zákeĀ™nými a niĀ•eho se mĀ traviĀi se tĀ™ásli nejmocnĀjší muĀ¾i i Ā¾eny, panovníci, váleĀníci, vlivní milenci Āi milenky, a tato hrozná hrozba s nevyhnula ani duchovenstvu. Historie jedĀ je velmi pestrá. “Všechno je jed, ve všem je jed, záleĀí na jeho dávce“, Ā™ekl v 16. století otec toxikologie, stĀ™edovĀký uĀ•enec Paracelsus. MĀĀ pravdu, a má ji dodnes. Ano, léky, které nám prodluĀují Ā¾ivot nebo léĀí tĀlo i duši, mohou pĀ™i nesprávném dávkování zabít. A naopak - vyloĀené jedy mohou pomáhat a v malém mnoĀství být zdraví prospĀšné. SmrtelnĀ „otrávit“ nás mĀĀ¾e napĀ™íklad i Ā•istá pitná voda pokud ji vypijeme v ten ráz pĀ™íliš velké mnoĀství. Podrobnosti si nechám zatím pro sebe, na pĀ™íštĀ…